Autor Guste Santini
Subota, 16 Prosinac 2000 19:46

Profesor Branko Horvat, svojevremeno kandidat za Nobelovu nagradu, hvaljen i osporavan. Ipak, čovjek vizije koji anticipira vrijeme. Poslije mu se drugi pridružuju, a pri tom zaboravljaju svoje protivljenje stavovima Horvata. Ono što je lako prepoznati je stil kojim dominira jasnoća izraza i jasna struktura izlaganja. Nedavno je njemu u čast objavljen, a na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu promoviran rad čime mu je ukazana dužna čast struke. Jasno, kao što to obično biva ti i takvi događaji nemaju primjerenu promociju u relevantnim sredstvima javnog priopčavanja.

Autor ovih redaka više je puta imao čast raspravljati sa Brankom Horvatom o temeljnim ekonomskim problemima Hrvatske. Često smo se slagali ali i neslaganje nije bilo rijetko. Što više i sada na neka pitanja gledamo prilično različito. Njegova ustrajnost, koja zapravo zadivljuje, prisiljava me da putem Rifin's Newsa uputim čitaoce na njegov najnoviji rad bez posebnih opaski. Ovo zato što je odista potrebno da se isčita sam tekst i tek na temelju vlastitih zaključaka donese ocjena o utemeljenosti prijedloga profesora Horvata. Anticipirajuće ocjene bilo kojeg, pa i ovog rada, je nepravda prema autoru i nedopustiv gubitak za ocjenjivača.

U zadnjem broju časopisa "Ekonomija/Economics", RIFIN-Privredni vjesnik, prosinac 2000., str. 87. 127. Branko Horvat prikazuje svoj prijedlog u dva koraka.

Prvi korak: **Zablude i pogreške:**
1. Pretvorba;
2. Za privrednu katastrofu odgovorna je bivša HDZ-ova vlast;
3. Duhovna obnova;
4. Višepartijski sistem isto je što i demokracija;
5. Stabilizacija cijena ;
6. Investicije ovise o štednji;
7. Krive su stotine poduzeća koja nemaju prerspektivu;
8. Stečajevi su važni jer vode prestrukturiranju;
9. Rat je bio uzrok pada proizvodnje;
10. Slobodna trgovina, na kojoj inzistiraju WTO, MMF i druge međunarodne i strane organizacije - poželjna je;
11. Monetarna restrikcija vodi do cjenovne stabilnosti;
12. Treba čekati na dolazak stranog kapitala, koji će pokrenuti razvoj;
13. Osnovna su mala i srednja poduzeća;
14. Situacija će se brzo popraviti jer skoro ulazimo u Evropsku uniju;
15. Globalizacija je na dnevnom redu i moramo se što brže uključiti;
16. Ekonomska politika neoliberalizma (laissez-faire) ili tržišni fundamentalizam;
17. Planska i tržišna privreda inkopatibilni su sistemi;
18. Poremećeni sistem cijena;
19. "Privatizacija" velikih poduzeća;
20. Kompleks inferiornosti.

Drugi korak: **Novi put:**
1. Pretvorba;
2. Planiranje privrednog razvoja;

3. Investicije;
4. Porezi;
5. Tečaj;
6. Likvidnost
7. Ekonomska integracija;
8. Produktivnost državne administracije;
9. Racionalno organizirana privreda;
10. Društvena mobilizacija.

Zaključno bih želio pozvati stručne i znanstvene stručnjake da se uključe na svim mogućim - njima dostupnim - razinama kako bi se stvorila kritična masa koja će djelovati u prvcu promjena. Svako utemeljeno mišljenje vrijedno je pažnje. Ovo je naprosto intelektualna obveza sviju nas i nitko ne može biti iz nje isključen.